Anul XVI.-Nr. 172 — 8 Pagini — EXEMPLARUL { în țară 3 lei / în străinătate 6 lei — 8 Pagini — Joi 28 Iulie 1927

ABONAMENTE
IN ȚARA — STRAIN.
Lei 200 | 3 Luni | 460
„ 380 | 6 „ | 880
„ 750 | 12 „ | 1700
Pe lună 80 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE și TELEFONICE

ABONAMENTE la „VESELIA" „Universul Literar" „Ziarul Călătorilor" Câte 220 lei în țară 440 lei în străinătate pe un an

Director: STELIAN POPESCU

Redacția și Administrația: București, str. Brezoianu, 11
TELEFON: Direcția 313/72 - 354/64 — Administrația 313/71 — Secretariatul de Redacție 356/43 — Redacția: Coresp. cu provincia 302/98—335/31

Să ducem opera mai departe

Nu putem fi mai recunoscători glorioasei amintiri a Marelui Rege, care doarme astăzi somnul eroilor din Cripta dela Curtea de Argeș, decât urmând pilda înțelepciunii Sale, continuând fără preget munca constructivă ce ni se impune.

Să ducem mai departe acea eră, pe care ne-o arată faptele Aceluia, de care ne-a despărțit puterea destinului, să colaborăm cu toți la opera de constructivism social și național.

Aceasta e datoria tutulor.

Prima grijă este aceea a ridicării celor mulți la lumină. Că aceasta trebue să fie preocuparea noastră de căpetenie, o dovedește și faptul că șeful guvernului actual a pus pe frontispiciul doctrinei sale politice drapelul Culturii.

Să ridicăm deci culturalicește mulțimea. Intelectualii țării, fără deosebiri de concepții și mai presus de politica măruntă, să aibă în vedere politica superioară, ce stă în strânsă legătură cu aspirațiile mari ale neamului. Aceste aspirații pretind ca poporul să nu rămână în neștiință, ci să fie convins că o minte sănătoasă într'un trup sănătos nu se poate dobândi decât prin învățături bune ce, pe deoparte, să-i deprindă pe meșteșuguri și pe plugari cu o muncă mai intensă și cu un trai mai civilizat.

Drept aceea, cărturarii neamului să coboare cu inima în straturile adânci ale poporului, să-i cerceteze sufletul, să-i înțeleagă voile și nădejdile, să-i pătrundă obiceiurile, portul, viața, concesiile de gânduri, de simțire și de graiu, cu și mai mare zel ca până acum.

Numai astfel vom putea ajunge să micșorăm simțitor procentul analfabetismului și, dacă nu noi ce din generația jertfelor, cel puțin urmașii noștri, pentru a căror mai bună stare ne sânguim — după cum în curgerea vremii s'au străduit și alții pentru noi — să apuce ei timpuri când se va putea spune că, sub raportul ridicării masselor, suntem în rândul statelor din apusul european.

De problema culturalizării poporului se leagă și măsurile ce trebue luate în vederea unei mai bune administrări gospodărești în ce-i privește. Un program edilitar bine condus, așa cum s'a legat să-l desfășoare și să-l execute noul primar general al municipiului București, ar aduce o largă contribuțiune în domeniul civilizării părților excentrice ale marilor centre urbane.

In aceste centre vor trebui să înflorească atenee populare, dispensarii, căminuri și cantine populare, în jurul școalei și al bisericii, toate acestea animate de pleiada îndrumătorilor pe calea ateneului popular, nucleul central al întregii mișcări.

Dar despre toate acestea vom da descripții largi, fapte și observațiuni necesare, experiențe făcute și proecte de viitor.

Toate la olaltă, aceste străduințe comune, ne vor duce tot mai departe în era încercării culturale și deci a progresului social, înfăptuit pe drumul naționalismului larg înțeles și constructiv.

Nu se reduce pedeapsa lui Coverda

Varșovia, 26 (Rador). — *Președintele Republicii a respins propunerea tribunalului de a micșora la 15 ani condamnarea la închisoare de viață a lui Coverda, asasinul lui Woykow. Refuzul este motivat pe considerația că crima a fost săvârșită împotriva reprezentantului unui stat străin, care era acreditat pe lângă șeful statului polon.*

x ■ x

Rupere de nori în Germania

— MINE PRABUȘITE —

Berlin, 25. — **In orașul Gelsenkirchen, o rupere de nori a surpat câteva mine de cărbuni, printre care cea mai mare „Augusta Victoria".**

Minele prăbușindu-se, au îngropat lucrătorii ocupați în ele; sunt patru morți și 30 răniți.

Pagubele se cifrează la 50 milioane mărci.

Caravană engleză jefuită în Abisinia

Londra, 26 (Rador). — Sir Austen Chamberlain a relatat în Camera Comunelor felul în care a fost atacată caravana cu provizii care însoțea pe sir Geoffrey Archer, care călătorea în Abisinia, după ce fusese oaspete al regentului Rastaffari în capitala țării.

Caravana străbătea Abisinia la Sud de Hargeisa spre Somali, land-ul britanic, iar la punctul Ogadeu — 50 de mile în teritoriul Abisiniei, regiunea Jiajiga, la ora 4 dimineața a fost atacată de către soldați abisinieni. In luptă, au căzut 13 soldați somali britanici. Șeful caravanei a fost mutilat, iar caravana jefuită.

Regentul Rastaffari a fost informat imediat de cele petrecute. Reprezentantul Marei Britanii din Addis-Abeba a cerut despăgubiri guvernului abisinian.

x ■ x

O bătrână în aeroplan

Berlin, 26 (Rador). — *Invitată de societatea „Lufthansa", o femee în vârstă de 89 ani a zburat, Duminică, cu aeroplanul deasupra Berlinului. Ea a bătut astfel un nou record, fiind cea mai bătrână femee care s'a urcat vreodată într'un aeroplan.*

Insemnările mele

Comunele între ele

Nimeni nu poate să stea la îndoială, că trebue să se depună toate silințele, ca administrația în genere, începând cu administrația comunală, să fie cât mai sârguincioasă, mai vrednică și mai gospodărească. Dezideratul acesta, cu cât e mai vechi, cu atât rămâne mai deziderat.

Mijlocul de alegere a administratorilor comunali e desigur democratic, modern și politic, dar e cert că nu corespunde foarte des nici nevoilor, nici interesului local. Poate fiindcă-i și modern și politic. Și tot din cauza aceasta, nici numirile nu corespund totdeauna îndatoririlor, pe care sunt chemați să le îndeplinească administratorii comunali. (Orice numire se bazează pe o alegere, pe care trebue s'o facă — politic și modern — conducătorii).

Mă refer, scriind acestea, la majoritatea cazurilor din comunele rurale. De multe administrații urbane, după unele informații răsleșite în ziar, e probabil, că se va ocupa colegul dela „Curierul judiciar".

Și dacă aleșii, sau numiții administratori comunali sunt în mare majoritate sau slabi, sau nepregătiți, sau negospodari, ar urma ca să fie controlul mai riguros, mai frecuent, mai sever.

Controlul la comunele rurale e dator să-l facă pretorul întâi și apoi prefectul. Pretorul e funcționar de carieră. El reprezintă continuitatea. Prefectul are și o etichetă politică.

Oricât de multe bunăvoințe ar avea pretorii, ca să-și exercite slujba cu conștiinciozitate, e nevoe să fie legate comunele între ele, prin telefon.

Numai așa se pot comunica repede, ordine și se pot primi rapoarte. Numai așa, se poate ști, dacă notarii sunt la posturile lor. Numai așa, se pot urmări cu repezeală răufăcătorii.

Fără această legătură, totul merge domol, pe drumuri desfundate.

Am văzut în jud. Constanța, comune la 40 km. depărtare de reședința plășii. Cât îi trebue pretorului, ca să ajungă cu droșca până acolo și la ce intervale poate să facă drumul acesta? Dacă ar fi telefon, desigur, că alta ar fi situația.

Pentru buna administrație comunală trebue să se grăbească legătura comunelor între ele și prin telefon și prin drumuri cumsecade.

C. Cro.

x ■ x

Tratatele de pace nu pot fi revizuite

— Modificarea lor ar răsturna rezultatele războiului —

Paris, 25 (Rador). — **Intr'un articol de fond consacrat situației din Europa centrală, „Le Temps" arată, că în urma crizei austriace și a campaniei ungare tinzând la revizuirea tratatelor de pace, se pun în discuție o serie de probleme grave. Situația nu poate fi examinată decât sub aspectul statului quo bazat pe tratatele existente. In afară de acestea nu pot rezulta decât crize și aventuri primejdioase pentru menținerea păcii generale. Consimțirea unei modificări oricât de mică ar echivala cu răsturnarea completă a rezultatelor războiului mondial și schimbând victoria aliaților în înfrângere, ar asigura celor învinși beneficiul câștigat de învingători prin atâtea sforțări și dureroase sacrificii. Nici un guvern conștient de răspunderile sale n'ar putea lua în considerație o asemenea eventualitate.**

Poporul ungar trebuie să-și organizeze viața națională în cadrul tratatelor pe care le-a semnat. De asemenea nu trebuie să ne înșelăm, observă „Le Temps", asupra adevăratului caracter și asupra însemnătății reale a campaniei pentru revizuirea tratatului dela Trianon. Acțiunea întreprinsă de lordul Rothermere prin „Daily Mail" nu ar putea servi cu folos cauza pe care pretinde că voește să o apere. Nimic nu permite să se creadă că guvernul britanic ar fi dispus să încurajeze o asemenea politică, condamnată prin însăși forța lucrurilor să se ciocnească de piedici de neînvins. Menținerea tratatului de la Trianon, care interesează pacea generală a Europei, rămâne scopul esențial al politicei Micei Înțelegeri.

Cum tratează Ungurii pe minoritari

Paris, 26 (Rador). — *„La Victoire" publică un articol semnat de d. Georges Bienaimé în care arată că nu trebue să se acorde prea multă însemnătate ofensivei pornite de lordul Rothermere contra Micei Înțelegeri. Englezii, în general, au puțină aptitudine de a înțelege delicatele conflicte naționale. D-nii Wickhma Steed și Season Watson sunt rari excepții în această privință, în presa engleză. Este regretabil că „Daily Mail" ține acelas limbaj ca și „Daily Herald". Ziarul lordului Rothermere a pierdut însă din importanța de odinioară și opinia publică engleză nu-l ia în serios.*

„La Victoire" se întreabă cum ar fi putut tratatele de pace să împartă exact pe unguri și vecinii lor. Ungurii sunt veniți prin forță în mijlocul populațiilor slovace, românești și sârbo-croate. Dacă aceste infiltrațiuni ungare ar fi fost lăsate Ungariei, tratatele de pace ar fi dăruit o massă de cetățeni slovaci, români și sârbo-croați Ungariei, care și astăzi cuprinde mii de cetățeni nemaghiari. Se cuvenea oare să se lase sub autoritatea Budapestei fracțiunile naționale, pe care Ungaria întotdeauna le-a asuprit? Chiar astăzi Ungaria tratează populațiile străine mai puțin bine decât sunt tratate minoritățile ungare în statele vecine.

Lordul Rothermere n'are calitatea să anunțe că Anglia va refuza țărilor Micei Antante prietenia sa. El poate vorbi numai în numele acelor bancheri, cari au arătat mai mult interes fostilor adversari, germani și unguri, decât prietenilor din Mica Înțelegere.

FILME

Principesa Elena sosise în Chișinău.

Un congres al unei mari societăți devotate exclusiv propagării sentimentelor de caritate beneficia de prezidența acestei femei cu suflet în adevăr princiar, către care dragostea poporului se'ndreaptă ca un val de imensă duioșie.

A doua zi, urma să se oficieze la Catedrală un serviciu divin, cu acel ritual desăvârșit și emoționant pe care nu-l uită nimeni din aceia cari au asistat la o slujbă religioasă în superba biserică a capitalei Basarabiei.

In ajun, A. S. R. face o vizită arhiepiscopului Gurie.

— Inalt prea sfinte, la ce oră va începe serviciul?

— La orele 9, Alteță Regală.

— Programul șederii mele aici este foarte încărcat. Trebue să vizitez toate așezămintele. De aceea, mă văd în imposibilitate de a veni înainte de orele 10.

— Alteța Voastră Regală va fi de față la restul slujbei, care va dura mai mult.

— Dar ați putea să-mi spuneți, Inalt prea sfinte, dacă Sfânta Evanghelie se va citi înainte sau după orele 10?

— Cred că înainte, Alteță Regală.

— Atunci, Inalt prea sfinte, voi ruga să se modifice programul stabilit și voi veni dela început.

Principesa Elena asistă la întreg serviciul divin, păstrând în tot timpul o ținută impresionantă prin simplitatea sa.

Din când în când, A. S. R. îngenuchia, dar aceste manifestațiuni de smerenie nu coincideau întotdeauna cu îngenucherile mulțimei din biserică.

Arhiepiscopul Gurie, conducând serviciul cu autoritate și distincție, urmărea totul și pe fața sa rotundă s'așeza o multumire din ce în ce mai mare.

La sfârșit, prelatul înaintă spre Principesa Elena și-i zise emoționat:

— Alteță Regală, eu sunt preot bătrân... Am văzut multe și am întâlnit mulți în viața mea... N'am văzut niciodată un profan, să cunoască atât de bine serviciul nostru... Aș putea zice, că nici teologii n'ar fi observat toți cu atâta preciziune prescripțiunile ritualului... Ați îngenuchiat, Alteță Regală, ori de câte ori scrie la cartea sfântă că așa trebue să se facă, și n'ați îngenuchiat niciodată când serviciul nu o cerea... Să trăiți, Alteță Regală!

Don José

Guvernul englez și limitarea înarmărilor

Londra, 26 (Rador). — *Ședința consiliului de miniștri, care s'a ținut eri dimineață, a fost prezidată de către sir Austen Chamberlain, care păstrează interimatul în timpul absenței primului-ministru Baldwin.*

Au participat și experți tehnici, cari au examinat amânunțit chestiunile privitoare la limitarea armamentelor navale.

Azi se va întruni din nou consiliul de miniștri pentru o revizuire generală a chestiunii limitării armamentelor.

Presa greacă despre situația politică din România

— Un articol al lui „Messager d'Athènes" —

Ziarul „Messager d'Athénes" apărând în capitala Greciei, după ce într'un număr anterior reproduce articolul publicat de ziarul „Universul" sub titlul „Politica noastră externă", face într'un număr recent o serie de considerațiuni asupra situației politice din România, considerațiuni din care extragem cele ce urmează:

După demisia cabinetului Averescu, ministerul de coaliție format de prințul Barbu Știrbey n'a avut viață lungă. El a trebuit să remită frânele puterii d-lui Ionel Brătianu, leaderul încercat al partidului liberal.

Guvernul format de acest eminent om de Stat, care a prezidat de atâtea ori afacerile României, a chemat poporul român la urne pentru 7 Iulie, scrutinul trebuind să dureze până la 14.

ATITUDINEA PARTIDULUI NAȚIONAL-ȚARANIST

Inainte de a vorbi de politica internă a noului guvern român, să spunem întâi câteva cuvinte asupra cauzelor cari au făcut imposibilă viața coaliției partidelor. Pare sigur că eșecul acesteia e datorit în deosebi faptului că cele două grupuri ale partidului național-țărănesc, adică partidul țărănesc propriu zis și grupul naționaliștilor români din Transilvania, nu s'au putut pune de acord asupra unei viitoare cooperări cu liberalii.

Dar pricinile pentru cari partidul național-țărănesc a refuzat să accepte o listă comună a candidaților au rămas oarecum obscure. Se poate deduce din vagile explicațiuni ce au fost date, că anumite scrupuluri s'au opus la o alianță între amatorii din noul partid și politicianii profesionali din celălalt partid.

E probabil că național-țărăniștii au fost înșelați în așteptările lor de partea ce le era oferită în serviciile publice de către aliații lor. Și mai e, de asemenea, probabil că au avut mult mai multă încredere în abilitatea unui oare care grup din opoziție, spre a putea supraviețui alegerilor parlamentare.

Regele Ferdinand a recomandat d-lui Brătianu și colegilor săi o politică de conciliațiune față de toți cetățenii, fără excepție, luziune la viitoarele alegeri. Și noul cabinet a publicat un manifest, declarând că legile cari asigură libertatea alegerilor vor fi observate și că guvernul nu va tolera nici o încercare de a turbura ordinea".

MINORITAȚILE IN ROMANIA

După ce vorbește despre acordul încheiat de partidul liberal cu minoritatea evreiască, ziarul citat constată că progrese absolut îmbucurătoare s'au făcut în România și în ce privește regimul față de celelalte minorități.

„Guvernul d-lui Brătianu, zice „Messager d'Athénes", merită toate felicitările pentru politica conciliantă și binevoitoare pe care o urmează față de toate elementele ce populează provinciile alipite României după 1918.

In ce privește politica externă a României, ea a fost, — continuă ziarul numit, — admirabil expusă de d. Stelian Popescu, ministrul justiției și director-proprietar al ziarului „Universul", într'un articol a cărui traducere am publicat-o eri.

Acest articol pare a fi urmărit mai ales să risipească anumite neînțelegeri pe cari le-ar putea crea zvonurile după cari venirea la putere a d-lui Brătianu ar fi trebuit să însemne un reviriment radical în politica externă a României".

Urmează reproducerea unor pasagii din articolul publicat de ziarul „Universul", după care „Messager d'Athénes" scrie:

„In ce privește Grecia, se știe că relațiunile cordiale ale tuturor guvernelor române cu țara noastră sunt atât de firești și atât de esențiale, interesele celor două țări se întâlnesc în atâtea domenii, în cât e de prisos să vorbim de ele în articole speciale, precum, de asemenea, intimitatea acestor raporturi n'are nevoie de tratate sau de vre-un pact de amiciție special spre a se manifesta.

Sub guvernul d-lui Brătianu, aceste relațiuni vor păstra acelas caracter de cordialitate desăvârșită".

Un prinț artist de cinema

ARHIDUCELE LEOPOLD de Austria, care a fost angajat ca artist cinematografic în Hollywood, pentru a juca roluri de ofițeri

Aniversarea tratatului dela Lausanne

Angora, 26 (Rador). — *Ziarele celebrează a patra aniversare a tratatului dela Lausanne, relevând că ziua de 25 Iulie marchează o linie de demarcațiune între vechea și noua Turcie. Toată presa aduce omagii celor cari au făurit această pace.*

Au fost și serbări organizate de studenții dela facultatea de drept.

x ■ x

OMAGIUL CORPURILOR LEGIUITOARE

Intr'o atmosferă din cele mai înălțătoare, Camera și Senatul, ecou al sentimentelor întregii țări, au ținut Luni două ședințe memorabile.

Prin glasurile primului-ministru, președinților Corpurilor legiuitoare, reprezentanților majorităților, minorităților și cultelor, prin cuvântări, din care unele formează o admirabilă pagină de elocință parlamentară, s'a dat loc la o mare manifestațiune națională, care are trei semnificații:

Comemorarea Regelui Ferdinand I, erou al datoriei și personificare a întregirii neamului;

fidelitate Regelui Mihai I, simbol al continuității Coroanei și concretizare a rezervelor dinastiei;

credință neclintită în viitorul sigur și strălucit al României.

O considerațiune de o dreaptă apreciere ne face să subliniem lealitatea minorităților, care și-au mărturisit, limpede și precis, sentimentele dinastice și solidaritatea cu națiunea în mijlocul căreia trăesc, în fața greutăților, suferințelor și bucuriilor statului român.

Spre deosebire de d. general Averescu, care în calitate de senator de drept a adus adeziunea completă a partidului său la comunitatea de credințe și simțiri care au stăpânit Adunările naționale, d. Iuliu Maniu a ținut și de astă dată, în declarațiunea sa, să anuleze un început normal printr'un final anormal, inadmisibil nici sub raportul rezervelor pe care le-a făcut, nici sub raportul celor mai elementare uzanțe.

Faptul n'a putut stirbi nimic din măreția manifestației făcute de țara legală. El nu poate decât să pună pe cei răspunzători într'o lumină diametral opusă aceleia pe care de atâta timp ei o caută fără s'o poată găsi.

Se dovedește încă odată câtă deosebire este între a face politică așa cum înțeleg d. Maniu și tovarășii săi de azi, și între a avea simț politic.

Cu această regretabilă însă neglijabilă excepție, elocventa solidarizare a tuturor forțelor națiunii în jurul Tronului, a fost înălțătoare și rămâne istorică.

România în doliu

Regele Ferdinand a murit

de ROBERT de FLERS dela Academia Franceză

Marele cotidian „Le Figaro" cu data de 21 corent, publică acest articol al distinsului ziarist și om de litere Robert de Flers, unu din iluștrii amici ai României:

„M. S. Regele României și-a dat eri ultima suflare, după zece luni de cea mai crudă boală. A murit curagios și simplu, așa cum a și trăit.

In cursul lungilor Sale suferințe, n'a încetat să manifeste o admirabilă seninătate de suflet. Știindu-se condamnat, îi întreținea pe ai Săi în iluzia posibilei Sale vindecări. Dar El însuși, fără nicio 'ndoială asupra desnoadmântului fatal și apropiat își consacră ultimele puteri și ultimele gânduri, poporului Său pe care l-a iubit atât. „Poporul meu", repeta el adeseori, — nici decum pe tonul unui orgoliu regal, și pe acela al unei părinteşti duioșii...

O mare nenorocire s'a produs, nu numai pentru România, dar și pentru întreaga Europă, la păstrarea echilibrului căreia regele Ferdinand aducea gajul prețios al unei profunde înțelepciuni și al unei vigilente lealități.

Toți acei cari, ca mine, s'au găsit în preajma acestui Suveran cu judecata atât de sigură și cu sufletul atât de drept, vor păstra despre El o aducere aminte fidelă și emoțională, aceea a unui om care, când a chibzuit care-i este datoria, își îndeplinea această datorie până la capăt, cu o hotărire energică și liniștită.

Un ofițer din misiunea franceză, care se întreținuse cu el pentru prima oară, își rezuma impresiunea în această mică frază, care te 'ndeamnă poate să zâmbești, dar care exprimă cel mai frumos și cel mai just elogiu:

„Acest Rege este un domn, nu e un oarecine!"

După ce expune, în linii generale, biografia M. Sale Regele Ferdinand, d. Robert de Flers continuă:

„Principele Ferdinand depuse întâi străduințele sale spre a reorganiza armata pe care o comandă în cursul întregei campanii din Bulgaria, în 1913. Dar până în ziua când urmă Regelui Carol — mort la Sinaia, la 28 Septembrie 1914, — Principele Ferdinand era rău cunoscut sau mai bine zis era puțin cunoscut. Timiditatea Sa naturală și modestia Sa îi dedeau o aparență de extremă rezervă; cu toate acestea, te câștigau repede buna voința Sa și francheța primirii ce-ți făcea. Fiecare privire a Sa, fiece cuvânt, îți descopereau o onestitate minuțioasă și riguroasă, o onestitate căreia, rege fiind, înțelegea să-i fie supus.

I-a trebuit sprijinul acestor rare și nobile calități, ca să triumfe într'un conflict moral patetic, al cărui arbitru fu, îndată ce se sui pe Tron. German de origină, văr al lui Wilhelm II, cu frați cari serveau în rândurile germane, adânc legat de trecutul Său, nu se gândi decât la soarta națională a poporului pe care fusese chemat să-l călăuiască, — și hotărî să intre în luptă contra imperiilor centrale.

Dar câte dureri intime nu-l costară supunerea față de această imperioasă datorie. A trebuit să facă să amuțească în El, toate amintirile tinereții Sale, pe cele mai vechi, pe ale tinereții: amintirea castelului Sigmaringen și a teilor lui seculari, a lacului liniștit ca un lied; amintirea adunărilor de familie la zilele mari ale anului, într'o atmosferă pioasă, burgheză și princiară, de bătrâne rugăciuni, de vechi cântece și vechi datine; amintirea nopții de Crăciun, cu sonoritățile și luminile ei de rugi cântate și de stele, la cari, — ca să fie invitată și pădurea, — se așeza pe masă un brad mic. A trebuit să șteargă din spiritul Său figurile iubite, peisagiile copilăriei, și să stingă, una câte una, lumânările micului brad de Crăciun... Toate acestea, a trebuit să le facă să moară în el, încet, încet... Când ceasul marei hotărîri sună, jertfa Sa era consumată. El era gata.

La 27 August 1916 (14 August după calendarul român) Regele Ferdinand adună Consiliul de Coroană. A doua zi, mobilizarea era decretată și, noaptea următoare, micii soldați în albastru coborau pantele Carpaților spre câmpia transilvăneană.

Câteva luni în urmă, atunci când armata română suferi cele mai grave încercări și se retrăgea spre Nord, Regele nu alungă nimic din nădejdile Sale și din voința Sa.

IN TRISTA DIMINEAȚĂ CÂND TRUPELE AUSTRO-GERMANE, VICTORIOASE PE ARGEȘ, INTRAU IN BUCUREȘTI, ÎL REVĂD, IN PRAGUL PRIMĂRIEI DIN BUZĂU, CUM SE 'NDREAPTĂ SPRE UNUL DIN OFIȚERII NOȘTRI ȘI-L AUD:

— COLONELE, AI SĂ TE 'NTÂLNEȘTI CU GENERALUL BERTHELOT?

— DA, SIRE.

— EI, BINE! SPUNE-I, TE ROG, CĂ NU REGRET NIMIC, ȘI CĂ INCREDEREA MEA RĂMÂNE NEZDRUNCINATĂ!

CELE MAI GROZAVE NENOROCIRI: INFRÂNGEREA, MOLIMA, FOAMETEA, NU IZBUTESC SĂ DOBOARE HOTARÎREA REGELUI, NICI SĂ-I INSPIRE VREO PĂREREA DE RĂU.

— „VEDEȚI, —BINEVOI REGELE SĂ-MI SPUNĂ — IN CELE MAI GRELE ZILE, CÂT AR FI DE GROZAVE INCERCĂRILE PE CARI LE 'NDURĂM, TOT CE AM FĂCUT, — AUZIȚI-MĂ BINE, — AȘ FACE DIN NOU! ȘEZUSEM LA GÂNDURI INTÂI, NU ZĂRISEM, O VREME, CARE ERA ADEVĂRATA, GREAUA MEA DATORIE; DAR CÂND AM CĂPĂTAT CONVINGEREA CĂ ROMÂNIA, — FIIND DE RASĂ ȘI DE CHEMARE LATINĂ, ÎȘI ARE LOCUL ALĂTURI DE POPOARELE ANTANTEI, CĂ INTERESUL EI, NU INTERESUL PROVIZORIU, DAR INTERESUL EI PERMANENT, ISTORIC, TREBUIA S'O PUNĂ LÂNGĂ ACESTE POPOARE, CĂ, NESOCOTIND ACEASTĂ MISIUNE, EA AR DEVENI DIN NOU CEEACE FUSESE ATÂT DE MULTĂ VREME, VASALĂ UNEI ALTE PUTERI, SI CĂ AR RENUNȚA LA CEEACE CONSTITUE MAI INTÂI DE TOATE MÂNDRIA SI NOBLETA UNEI ȚĂRI. — INDEPENDENȚA. — ATUNCI AM GĂSIT UN MARE SPRIJIN, FIINDCĂ VEDEAM CU SIGURANȚĂ DRUMUL DE URMAT. GERMANII ZIC: „GERMANIA MAI PRESUS DE TOATE!" EU, EU AM ZIS: „DATORIA MEA, MAI PRESUS DE TOATE!"

Regele Ferdinand respecta toate cerințele acestei datorii. Cu ajutorul misiunii franceze, El refăcu armata care, în August 1917, într'o bătălie de două zeci și trei de zile, sfărâmă, în jurul Mărășeștilor, ofensiva germanică.

Dar veniră, în urmă, bolșevizarea și debandada diviziilor rușești. Trupele române se găsiră, în curând, într'o situație desperată, prinse între focul liniilor austro-germane și între hordele slave cari incendiau și jefuiau totul în drumul lor.

A trebuit să se încheie un armistițiu, să se accepte pacea draconiană dela București, și să se aștepte momentul în care va fi cu putință să se reia ostilitățile. Acest moment venit, armata română reintră în campanie, în timp ce armata franco-engleză a Dunării, trecând fluviul, făcea prizonieră o parte din armata lui Mackensen.

După victorie, marele vis tradițional al poporului român începu să se realizeze. In Martie 1918, Basarabia proclamase unirea ei cu România. In Noembrie, același an, Bucovina îi urmă exemplul. O lună în urmă, fu rândul Transilvaniei și al Banatului.

Unitatea națională a tuturor Românilor era făcută.

Opera Regelui Ferdinand era împlinită.

La 15 Octombrie 1922, Regele Ferdinand și Regina Maria care, în timpul anilor de încercări, cheltuise fără șovăire ardoarea patriotică și admirabilul său curaj, primiră, la Alba Iulia, Coroana Regală a tuturor Românilor, în mijlocul entusiasmului unei mulțimi care sărbătorea nădejdea realizată a crezului său milenar și bucuria tinerei sale libertăți.

Din această mare zi, Regele Ferdinand continuă să vegheze asupra mult iubitului Său popor.

El îl făcuse glorios.

El îl voi fericit.

Gândindu-se la acest popor, El prezidă cele două mari reforme cari trebuiau să dea tuturor țăranilor demnitatea de cetățean și buna stare materială: votul universal și reforma agrară.

Regele fu cel dintâi care aplică dispozițiunile, și cel dintâi, printre marii proprietari funciari, care distribui soldaților Săi pământurile moșilor Sale.

Regele Ferdinand a plecat întovărășit de venerația și de dragostea tuturor supușilor Săi. Nu e azi o colibă unde să nu fie plâns, nu ca un Rege, ci ca un tată.

Fie ca amintirea înțelepciunii și a lealității Sale să protejeze și să călăuzească, după moartea Sa, Regatul căruia, în viață fiind, El i-a făcut puterea și unitatea!

Cum e văzută Inalta Regență la Paris

Paris, 25 (Rador). — **„La Victoire" se ocupă într'un articol de compunerea Consiliului de regență din România. Ziarul arată că patriarchul Miron Cristea, fiu de țăran din Transilvania a dat totdeauna dovezi de neclintit devotament față de cauza națională. Patriarchul reprezintă în regență tradiția religioasă, așa cum prințul Nicolae este reprezentantul tradiției dinastice. Din regență face parte și primul președinte al Curții de casație, care reprezintă tradiția juridică. Elev al scoalei franceze, doctor în drept al Facultății din Paris, d. Buzdugan va aduce în funcțiunile sale viziunea clară a drepturilor și datoriilor.**

Tânărul Rege Mihai, asistat de aceste trei personagii și sprijinit de guvernul energic al d-lui Brătianu, va putea domni în liniște.